

מסורת הש"ס

(א) (לעיל יא. ב.) צ (נתיקא.א. עירובין מז. א) [שמחות פ"ד הכ"ה ע"ש, ד] יומא סו. שקלים פ"ח ה"ד בסורות נה., (ס) ג"ל א"כ. להס סמרים, (ו) ותשיל רש"ש, (ז) "וע"י מוס' שבת פכ. ד"ה אסור לבטוח, (ח) [פרשת אמור סימן קנ], (ט) ג"ל בהמה,]

תורה אור השלם

1. וְאָמַר יי אל יהושע אל תירא מפניהם כי מִיָּד בָּנֹת הוּאֹת אֲנִי נָתַן אֶת כָּל־מִלְחָמָה לְפָנֶי יִשְׂרָאֵל אֶת חֲסִידֵיהֶם תַּעֲקֹר וְאֶת מַרְבֻּתֵיהֶם תִּשְׁרֹף בָּאֵשׁ:

יהושע יר 1

גליון הש"ס

הו"ס ד"ה אבל ובי' ומאי פירבא. לא ידעמי מאי קשיא הא ר"ל הוא דלמר הכי דמהנה מותר אכל ר"י אמר מהנה לב"ש והכי ק"י"ל א"כ מאי דוחקא לומר דפרכי' הש"ס הוא לפי ההלכה:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מהנה ובי' יהיז ליה לבעל החנות המעות: (ב) ד"ה שהות כמגיל ובי' ומסתיין אותו להצילו מן הערובין: (ג) ד"ה ור"י יוחנן ובי' ומלאיירי בה ר' יוחנן: (ד) תוס' ד"ה מעות ובי' בחזרה אסור אפילו לשא. כ"כ פי ו'אכ"ל דהמעות עמלן אסורים משום קנס: (ה) בא"ד אלא בנמלא סס. כ"כ פי' שלא ה"ך לשם אלא שנמלא לשם אף קודם היכר כגון שדר שס:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] תורה' ללמוד תורה כי אכל בשאלמות דר' אשא. כ"כ יע"ש פי' אמור דף ג ע"א ג"ה גרס ובי' ובשאלת שלום אית קול דף ג ע"א ודריק היטב:

מוסף רש"י

המגשר פרסותיה. משר וחוקן פרסות שני רגליה (לעיל יא.). מן הארכובה ולמטה. אכל מן הארסות ולמעלה טריפה (שם), ליריד. יומא דשוקא (שם), א' שוק הקבוצ לזי חס של עובדי כוכבים (שורבין (שם), ולקוחין מהם בהמה עבדים ושפחות. מפני שמכניסין לקדושה (שם), בתים ושדות וכרמים. מפני שמשתטן, אי נמי משום יסוב ארץ ישראל (שם), ומעלה. השטר, בערכאות שלהן. לפני ישייתן לחמוס ואע"פ שהוא תשנית לזן ואכ"ל למחש' דלמא חלי ומדוי אפילו הכי שרי (שם), שהוא כמצייל מידם. שלא יחזור העב"ס ויערער על המכירה (שם), או: לקיימן בחימתן, דיוון דהשקח הוא דמשבח לזי וליומא אחריי לא שרי (שור"ק א.), אין מקדישין, שז דבר, שסמם הקדש לבדק הית' ואין להן תקנה (יומא טו.), ואין מחרימין. קסבר סמם חרמין לבדק הית' ופלוגתא היא במסכת ערכין (שם), דמרס היו קדש הקדש, דכתיב כל מרס קדש קדשים וגו' (בבברות ג.). תיעקר. דלא לית כי ליד תקלה (שם) דלין לנו עה להקריב וארץ לשויה עד שיומם ואתי ציה ליד תקלה דגיה ועבודה או שחטו בזה מלא (שם).

מהנה לא כ"ש. והא מהנה הוא שהמנווין שבתוך סוחרי מעות של כומרים הן (א) אי נמי הוא יהיז ליה לבעל (א) המעות מסחורתו שעושה שם ומטיא להו הגאה אכל שאינ מעטורות לאו דכומרים הן: **נהנה.** מן הית' של עשבים או של צשמים: **מהנה.** נותן מכס:

מן הארכובה ולמע. אכל עיקור

שמתרץ צו אסור לעשות כן צידים צבהמה ואע"פ שהיא אסורה צהגאה: **וכותב.** שטרות: **ומעלה בערכאות שלהן.** מקום גדוליהן ושופטיהן ומעלה שטרותיו לפניהם לחמוס ואף על פי שכצוד ומפארת היא להס ואיכא למימר דאזיל ומודה: **שהוא כמגיל מידם.** שמתוך כך יהיו לו עדים ומסיעיין (ו) להגיל מן העוררין: **ציוס הפרס.** שדה שנחרש צה קצר וחשו חכמים עד מלאה אמות דלדלה מתרשה אה כתימי העצמות ושמא יעבור על עמם כשעורה ויסיטנו: **לציון.** לחוזה לארץ וארץ העמים מטמא מדרבנן כצית הפרס: **ואמר רבי יוחנן הלכה כרבי יוסי.** ומדאיירי (א) ר' יוחנן ש"מ שמיעא ליה לר' יוחנן הך מתני' ולקוחין מהן צהמה פליגא דרבי נתן: **דשקלי מיניה מיכסא.** אכל הלוואה ונמלא מהנה: **ואם סוסייהם תעקר.** ציהושע כתיב. אלמא מותר לדמות צך: **ואין מחרימין.** קסבר סמם חרמים לצדק הצית דפלוגתא היא [בערכין] (דף כח.): **וכיון דהשקח ליכא צית המקדש אחי צבו לידיתקלה דמתהני מהקדש ומעילה:**

נועל

הקברות סלקא דעתך טומאה דאורייתא היא אלא ר'בית הפרס דרבנן י'ומטמא ללמוד תורה ולישא אשה א"ר יהודה אימתי בזמן שאין מוצא ללמוד אבל בזמן שמוצא ללמוד אינו מטמא רבי יוסי ואמר י'אפילו בזמן שמוצא ללמוד יטמא לפי שאין אדם זוכה ללמוד מכל א"ר יוסי מעשה ביוסף הכהן שהלך אחר רבו לצידן ללמוד תורה ואמר רבי יוחנן הלכה כרבי יוסי אלמא פליגי אמר לך רבי יוחנן לעולם לא פליגי ולא קשיא ב'כאן בלוקח מן התגר דשקלי מיכסא מיניה אלא בהמה תיעקר והא איכא צער בעלי חיים אמר אביי אמר רחמנא י'את סוסייהם תעקר אמר מר ואיווהי עיקור מגשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה ורמינהי (ז) אין מקדישין ואין מחרימין ואין מעריכין בזה"ז ואם הקדיש והחרים והעריר בהמה תיעקר פירות כסות וכלים ירקבו

דהלך ודאי דמי עבודת כוכבים צידו דאי גלימא צין הכא הוה מוצין ליה אכל הכא לא מיירי (ה) אלא בנמלא שם וקנס דקנסינן ליה משום דנשא ונתן ציוס איד עבודת כוכבים ולהכי אין לאסור המעות אלא לדידיה דעצד אסורא ואפילו לרבי יוחנן דלמר נשא ונתן אסור מיהו ישא וליתן עמו שרי ולא חיישינן שמא ישא ויתן צאותן המעות דכולי האי לא קנסו: **מגשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה.**

פירש הקוגטרם דעיקור של טרפה אסור ולא נהיאר כדפרישית לעיל (דף יא. ד"ה עיקור) גבי עוקרין על המלכים אלא ה"ק דיו בכך ויכול להיות שמוותרת צהגאה ואע"ג דמעות ופירות וכל אינך אסורין צהגאה מ"מ גבי צהמה יכול להיות דסגי צקנסא דעיקור: **ללמוד תורה ולישא אשה.** פירוש דעמו לחזור לא"י דליו אין דעמו לחזור אמר צכמות פ"צ (דף קא.). אחיו של זה נשא (אשה [עבודת כוכבים] ומת צרוך המקום שהרגו זה ירד אחרי' לחוזה לארץ ודוקא צהנך מלות שהן חשונות ללמוד תורה שגדול תלמוד תורה שמציא ליד מעשה ואשה נמי דכתיב (ישעיה מה) לא תהו צראה אכל לשאר מלות לא והכי משמע פ"ד דמגילה (דף טו.) אכל א' צשאלמות דרב אחא (י' מפורש הנה דקילי וכ"ש לשאר מלות שהס חשונות: **אמר אביי אמר קרא את סוסייהם תעקר.** הקשה הר"ר אלחנן (וא"ת) למ"ד (שבת קכח.): צער בעלי חיים דאורייתא מאי רחיה מייתי מיהושע דלמא שאני התם דעל פי הדצור הוה אכל הכא צקנס דרבנן אין כח ציד חכמים לעקור דבר מן המורה וי"ל דודאי שיש כח צידס לעקור היכא דנראה טעס קנא לעקור דדמוכה פרק הצשה רצה (יצמות דף פט.): גבי משיאין האשה על פי עד אחד (נתי' מוס' צ"מ גז: ד"ה מדברי ותוס' לעיל יא. ד"ה עוקרין): **אין מקדישין בזמן הזה.** וטעמא משום דלא לייתי לידיתקלה ומהאי טעמא צבטלי מעשר צהמה צומן הזה דכאיתא פ"צ דצבורות (דף גז. ושם) והקשה ר"ת מהא דלמרינן פרק צמה (י' (אשה) (שבת דף גז: ושם) תריסר אלפי עיגלי הוה מעשר ר"א צן עוריה מעדרו כל שחא ור"א לאחר חורבן הוה כשבא לכלל מלות דהא צן י"ח שנה צלצד היה כשמיטוהו נשיא ומיטוהו תחת ר"ג ולכל הפחות ר"ג היה נשיא שמי שנים קודם לר"א מדקאמר אשתקד צרה לעריה ורבן יוחנן צן זכאי שהיה נשיא קודם ר"ג משכה נשיאותו עד לאחר חורבן דכתנן (ר"ה דף טט.): משחרב צית המקדש התקין רבן יוחנן צן זכאי א"כ לא היה יכול ר"א להיות צר מזהו עד לאחר חורבן וצריך לומר כי אפוטורפוס היה לו שהיה מעשר לצדק הצית ויפה כוון דלמ"ד סמם חרמין לכהניס לכהל למיחש לתקלה שיכול ליתנו לכהניס מיד דלמרינן בערכין (דף טט.) אמר עולא אי הווי התם הווי היציגא כולהו לכהניס: **ואם הקדיש והחרים והעריר בהמה תיעקר.** תימה דלמרינן בערכין סוף פרק המקדש שדהו (דף טט. ושם) ההוא גברא דלחרימיניהו לנכסיה אחא לקמיה דרב יהודה אמר ליה שקול ד' זוזי ושדי צנהרא ולשחרי לך אלמא אית להו תקנה ופירש ר"ת דשאני התם דמקרקעי היא שהן קיימות לעולם ואין יכולין ללכותס אי לא עבוד צבו רצנן תקנה אחי לידיתקלה לעולם ויכול להיות שאף למטלטלין עלתה התקנה לפי שהוקדשו ציחד עם הקרקעות [ועיין תוספות יומא דף סו. ד"ה פירות ותוספות ערכין דף טט. ד"ה שקול ותוספות צבורות דף גז. ד"ה ואין]:

לפני איריהן פרק ראשון עבודה זרה

יג. אבל מהנה שרי. וא"ת לקמן פרק כל הללמים (דף מז:) גבי מי שהיה כותלו סמוך לעבודת כוכבים ונפל אסור לבטוח

ופריך והא קא צניק רוחא לעבודת כוכבים * ומאי פירכא הא אמרינן הכא דמהנה מותר וי"ל דהתם איכא הגאה יתירא וגראה כנותן מקום לעבודת כוכבים ור"ת פירש דודאי כל מהנה אסור לצד מהכא מפני שיש צאותה הגאה צזיון לעבודת כוכבים שפורע ממכס לפי שאינו מחשיצ העבודת כוכבים כל כך שגשים העטרה צראשו * ק"י נהנה אסור מהנה לא כ"ש. כמז צרינו צרוך דאותו יריד שהכומרים של עבודת כוכבים לוקמים צו מכס מן המכר מיד אס אותו מכס הוא לצנין עבודת כוכבים והעווד כוכבים מפרש קח צכסוס כך וכך ועוד פשוט לצנין עבודת כוכבים אסור דמהנה אסור כר' יוחנן ואף אס לא הזכיר לו לצנין עבודת כוכבים אלא אחר שפירש לו הסכוס אמר לו ועוד פשוט נראה דאסור כי מה שלא הזכיר לצנין עבודת כוכבים מפני ישראל הוא מניח וממ"מ אס לא היה מפני הצנין היה נותן לו צכסוס הראשון ונמלא הפשוט יואל מכיס הישראל לצנין עבודת כוכבים והר"ר משה מקו"י כמז צספרו כי אס אמר סתמא ועוד פשוט יכול להיות דמותר דשמא יתנונו לעניי עובדי כוכבים:

יניח נמצא נהנה. פ"ה יניח העטרה צראשו ונמלא נהנה מן הית' ואע"פ שמניחין לו את המכס ויהנה אינו נקרא נהנה מעבודת כוכבים כיון שהמעות שלו: **מפירות וכלי מחבתות ויריכם צים המלה.** לכאורה משמע דהני מעות אינס אסורים אלא מטעם קנס דומיא דפירות ושאר דברים אכל אינס אסורים מטעם חשש דמי עבודת כוכבים ותימה דלקמן (דף גז.) גבי ישראל ההולך ליריד משמע דמעות הנמלאות צידו אינס אסורין מטעם קנסא דמשא ומתן אלא מטעם דלמרי' עבודת כוכבים צצין כך הקשה הר"ר אלחנן ומירך ר"י דהתם ה"ק (י' צחורה אסור אפי' לישא וליתן עמו משום חשש דמי עבודת כוכבים כיון מהס (ה) אלא בנמלא שם וקנס דקנסינן ליה משום דנשא ונתן ציוס איד עבודת כוכבים ולהכי אין לאסור המעות אלא לדידיה דעצד אסורא ואפילו לרבי יוחנן דלמר נשא ונתן אסור מיהו ישא וליתן עמו שרי ולא חיישינן שמא ישא ויתן צאותן המעות דכולי האי לא קנסו: **מגשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה.**

פירש הקוגטרם דעיקור של טרפה אסור ולא נהיאר כדפרישית לעיל (דף יא. ד"ה עיקור) גבי עוקרין על המלכים אלא ה"ק דיו בכך ויכול להיות שמוותרת צהגאה ואע"ג דמעות ופירות וכל אינך אסורין צהגאה מ"מ גבי צהמה יכול להיות דסגי צקנסא דעיקור: **ללמוד תורה ולישא אשה.** פירוש דעמו לחזור לא"י דליו אין דעמו לחזור אמר צכמות פ"צ (דף קא.). אחיו של זה נשא (אשה [עבודת כוכבים] ומת צרוך המקום שהרגו זה ירד אחרי' לחוזה לארץ ודוקא צהנך מלות שהן חשונות ללמוד תורה שגדול תלמוד תורה שמציא ליד מעשה ואשה נמי דכתיב (ישעיה מה) לא תהו צראה אכל לשאר מלות לא והכי משמע פ"ד דמגילה (דף טו.) אכל א' צשאלמות דרב אחא (י' מפורש הנה דקילי וכ"ש לשאר מלות שהס חשונות: **אמר אביי אמר קרא את סוסייהם תעקר.** הקשה הר"ר אלחנן (וא"ת) למ"ד (שבת קכח.): צער בעלי חיים דאורייתא מאי רחיה מייתי מיהושע דלמא שאני התם דעל פי הדצור הוה אכל הכא צקנס דרבנן אין כח ציד חכמים לעקור דבר מן המורה וי"ל דודאי שיש כח צידס לעקור היכא דנראה טעס קנא לעקור דדמוכה פרק הצשה רצה (יצמות דף פט.): גבי משיאין האשה על פי עד אחד (נתי' מוס' צ"מ גז: ד"ה מדברי ותוס' לעיל יא. ד"ה עוקרין): **אין מקדישין בזמן הזה.** וטעמא משום דלא לייתי לידיתקלה ומהאי טעמא צבטלי מעשר צהמה צומן הזה דכאיתא פ"צ דצבורות (דף גז. ושם) והקשה ר"ת מהא דלמרינן פרק צמה (י' (אשה) (שבת דף גז: ושם) תריסר אלפי עיגלי הוה מעשר ר"א צן עוריה מעדרו כל שחא ור"א לאחר חורבן הוה כשבא לכלל מלות דהא צן י"ח שנה צלצד היה כשמיטוהו נשיא ומיטוהו תחת ר"ג ולכל הפחות ר"ג היה נשיא שמי שנים קודם לר"א מדקאמר אשתקד צרה לעריה ורבן יוחנן צן זכאי שהיה נשיא קודם ר"ג משכה נשיאותו עד לאחר חורבן דכתנן (ר"ה דף טט.): משחרב צית המקדש התקין רבן יוחנן צן זכאי א"כ לא היה יכול ר"א להיות צר מזהו עד לאחר חורבן וצריך לומר כי אפוטורפוס היה לו שהיה מעשר לצדק הצית ויפה כוון דלמ"ד סמם חרמין לכהניס לכהל למיחש לתקלה שיכול ליתנו לכהניס מיד דלמרינן בערכין (דף טט.) אמר עולא אי הווי התם הווי היציגא כולהו לכהניס: **ואם הקדיש והחרים והעריר בהמה תיעקר.** תימה דלמרינן בערכין סוף פרק המקדש שדהו (דף טט. ושם) ההוא גברא דלחרימיניהו לנכסיה אחא לקמיה דרב יהודה אמר ליה שקול ד' זוזי ושדי צנהרא ולשחרי לך אלמא אית להו תקנה ופירש ר"ת דשאני התם דמקרקעי היא שהן קיימות לעולם ואין יכולין ללכותס אי לא עבוד צבו רצנן תקנה אחי לידיתקלה לעולם ויכול להיות שאף למטלטלין עלתה התקנה לפי שהוקדשו ציחד עם הקרקעות [ועיין תוספות יומא דף סו. ד"ה פירות ותוספות ערכין דף טט. ד"ה שקול ותוספות צבורות דף גז. ד"ה ואין]:

יניח נמצא נהנה. פ"ה יניח העטרה צראשו ונמלא נהנה מן הית' ואע"פ שמניחין לו את המכס ויהנה אינו נקרא נהנה מעבודת כוכבים כיון שהמעות שלו: **מפירות וכלי מחבתות ויריכם צים המלה.** לכאורה משמע דהני מעות אינס אסורים אלא מטעם קנס דומיא דפירות ושאר דברים אכל אינס אסורים מטעם חשש דמי עבודת כוכבים ותימה דלקמן (דף גז.) גבי ישראל ההולך ליריד משמע דמעות הנמלאות צידו אינס אסורין מטעם קנסא דמשא ומתן אלא מטעם דלמרי' עבודת כוכבים צצין כך הקשה הר"ר אלחנן ומירך ר"י דהתם ה"ק (י' צחורה אסור אפי' לישא וליתן עמו משום חשש דמי עבודת כוכבים כיון מהס (ה) אלא בנמלא שם וקנס דקנסינן ליה משום

דנשא ונתן ציוס איד עבודת כוכבים ולהכי אין לאסור המעות אלא לדידיה דעצד אסורא ואפילו לרבי יוחנן דלמר נשא ונתן אסור מיהו ישא וליתן עמו שרי ולא חיישינן שמא ישא ויתן צאותן המעות דכולי האי לא קנסו: **מגשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה.**

פירש הקוגטרם דעיקור של טרפה אסור ולא נהיאר כדפרישית לעיל (דף יא. ד"ה עיקור) גבי עוקרין על המלכים אלא ה"ק דיו בכך ויכול להיות שמוותרת צהגאה ואע"ג דמעות ופירות וכל אינך אסורין צהגאה מ"מ גבי צהמה יכול להיות דסגי צקנסא דעיקור:

ללמוד תורה ולישא אשה. פירוש דעמו לחזור לא"י דליו אין דעמו לחזור אמר צכמות פ"צ (דף קא.). אחיו של זה נשא (אשה [עבודת כוכבים] ומת צרוך המקום שהרגו זה ירד אחרי' לחוזה לארץ ודוקא צהנך מלות שהן חשונות ללמוד תורה שגדול תלמוד תורה שמציא ליד מעשה ואשה נמי דכתיב (ישעיה מה) לא תהו צראה אכל לשאר מלות לא והכי משמע פ"ד דמגילה (דף טו.) אכל א' צשאלמות דרב אחא (י' מפורש הנה דקילי וכ"ש לשאר מלות שהס חשונות: **אמר אביי אמר קרא את סוסייהם תעקר.** הקשה הר"ר אלחנן (וא"ת) למ"ד (שבת קכח.): צער בעלי חיים דאורייתא מאי רחיה מייתי מיהושע דלמא שאני התם דעל פי הדצור הוה אכל הכא צקנס דרבנן אין כח ציד חכמים לעקור דבר מן המורה וי"ל דודאי שיש כח צידס לעקור היכא דנראה טעס קנא לעקור דדמוכה פרק הצשה רצה (יצמות דף פט.): גבי משיאין האשה על פי עד אחד (נתי' מוס' צ"מ גז: ד"ה מדברי ותוס' לעיל יא. ד"ה עוקרין): **אין מקדישין בזמן הזה.** וטעמא משום דלא לייתי לידיתקלה ומהאי טעמא צבטלי מעשר צהמה צומן הזה דכאיתא פ"צ דצבורות (דף גז. ושם) והקשה ר"ת מהא דלמרינן פרק צמה (י' (אשה) (שבת דף גז: ושם) תריסר אלפי עיגלי הוה מעשר ר"א צן עוריה מעדרו כל שחא ור"א לאחר חורבן הוה כשבא לכלל מלות דהא צן י"ח שנה צלצד היה כשמיטוהו נשיא ומיטוהו תחת ר"ג ולכל הפחות ר"ג היה נשיא שמי שנים קודם לר"א מדקאמר אשתקד צרה לעריה ורבן יוחנן צן זכאי שהיה נשיא קודם ר"ג משכה נשיאותו עד לאחר חורבן דכתנן (ר"ה דף טט.): משחרב צית המקדש התקין רבן יוחנן צן זכאי א"כ לא היה יכול ר"א להיות צר מזהו עד לאחר חורבן וצריך לומר כי אפוטורפוס היה לו שהיה מעשר לצדק הצית ויפה כוון דלמ"ד סמם חרמין לכהניס לכהל למיחש לתקלה שיכול ליתנו לכהניס מיד דלמרינן בערכין (דף טט.) אמר עולא אי הווי התם הווי היציגא כולהו לכהניס: **ואם הקדיש והחרים והעריר בהמה תיעקר.** תימה דלמרינן בערכין סוף פרק המקדש שדהו (דף טט. ושם) ההוא גברא דלחרימיניהו לנכסיה אחא לקמיה דרב יהודה אמר ליה שקול ד' זוזי ושדי צנהרא ולשחרי לך אלמא אית להו תקנה ופירש ר"ת דשאני התם דמקרקעי היא שהן קיימות לעולם ואין יכולין ללכותס אי לא עבוד צבו רצנן תקנה אחי לידיתקלה לעולם ויכול להיות שאף למטלטלין עלתה התקנה לפי שהוקדשו ציחד עם הקרקעות [ועיין תוספות יומא דף סו. ד"ה פירות ותוספות ערכין דף טט. ד"ה שקול ותוספות צבורות דף גז. ד"ה ואין]:

חיים ופרקי' שאני הכא דרחמנא [אמר] (דכתיב) את סוסייהם תעקר. איווה עיקור מגשר פרסותיה מן הארכובה

נא א ב ג ד מיי פ"ט מהל' עבודת כוכבים הלכה יב יג יד (טו) כמג לאזין מה טור וש"ע י"ד סימן קמט סעיף ג ונכרז אלפס הלכות טומאה דף סה.]:

נא ה ו ז ח טי פ"ט מהל' אכל הלכה יד סמג לאזין רלג טוש"ע י"ד סימן שעז סעיף א ונכרז אלפס סס:]

גב ט מיי פ"ט מהל' עבודת כוכבים הל' יד סמג לאזין מה טוש"ע י"ד סימן קמט סעיף ג:

גג י מיי פ"ח מהלכות ערכין הלכה ח סמג עשין קלז:

רבינו הגנאל

מוהרת: [גמ'] ורבי יוחנן אמר מעטירות בורדר ובהרס אסורות קל וחומר אמ הן מעטירות בפירות. דוה הגנהה מן הית' אסור ההנהה לעבודת כוכבים שקונה מן הפירות לא כל שכן שאסור. וואמרים רבי נתן ואמר יום שעבודת כוכבים מנחת בו המכס מכריזין ואמרים כל מי שיטול עטרה ויניחה בראשו ובראש חמורו יניחו לו המכס יהודי הנמצא שם מה יעשה יניח נמצא נהנה המכס לא יניח אלא יתן המכס נמצא מהנה לעבודת כוכבים מיכן אמרו הנושא והנותן כוכבים כוכבים אמ קנה בהמה תיעקר פירות כסות וכלים ירקבו מעות וכלי מחבתות ויריכם לים המלה איהוה הוא עיקור מגשר פרסותיה מן הארכובה ולמטה קתני מיהת יניח נמצא מהנה. קשיא לרש לקיש דאמר מעטירות בורדר ובהרס בלבד הוא דאסורין שנהנה מהן אבל מעטירות בפירות אע"ג שמהנה מותר ופריך רב שישא בריה דרב אידי קסבר ריש לקיש פליגי רבנן עליה דרבי נתן והוא דאמר כרבנן. ומקשי' מכלל דר' יוחנן סבר רבנן לא פליגי על ר' נתן והתניא הולכין ליריד של עובדי כוכבים ולקוחין מהן בהמה עבדים ושפחות בתים שדות וכרמים וכותב ומעלה בערכאותיהן מפני שהוא כמצייל מידם ואם היה כהן מטמא בחוצה לארץ לדון ולערער עמהן ומטמא נמי בבית הפרס דרבנן ומטמא ללמוד תורה ולישא אשה א"ר יהודה אימתי בזמן שאינו מוצא ללמוד תורה בארץ ישראל בטוהרה אבל בזמן שמוצא לא יטמא רבי יוסי ואמר אף בזמן שמוצא ללמוד תורה בארץ יצא ויטמא לפי שלא מן הכל אדם זוכה ללמוד ומעשה ביוסף הכהן שיצא אחר רבו לצידן. ואמר רבי יוחנן הלכה כרבי יוסי. קתני מיהת הולכין ליריד של עובדי כוכבים ולקוחין מהן בהמה וכו' אלמא פליגי ופרוק רבי יוחנן לעולם לא פליגי והא דרבי נתן בלוקח מן התגר דשקלי מיניה מכסא והא דקתני (א) דליתו מוהי לעבודת כוכבים: ומקשי' אהא דתניא בהמה תעקר והא איכא צער בעלי

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא

הא